

עמ"ת 18599/04/17 - בנימין פרידמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 18599-04-17 פרידמן(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 23652/2017

בפני	כבוד השופט אלי אברבנאל
עוררים	בנימין פרידמן (עציר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

רקע ודיונים קודמים

1. לפני ערר על החלטת בית משפט שלום בירושלים (כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר) מיום 9.4.2017, על פיה יישאר העורר במעצר עד תום ההליכים בשני תיקים המתנהלים בבית המשפט השלום בירושלים: מ"ת 48321-01-17 ומ"ת 31858-09-14.

עניינו של תיק מ"ת 48321-01-17 בכתב אישום שהוגש בת.פ. 48294-01-17 ביום 22.1.2017, שבו נטען כי הנאשם, בצוותא עם אחרים, השתתף ביום 15.1.2017 בשעות הערב בהתפרעות ברח' נהר הירדן בבית שמש, במהלכה הוא חסם נתיב תחבורה, צעק וירק על אנשי משטרה, ולאחר שנעצר ניסה להשתחרר מאחיזת השוטרים, השתולל וניסה למנוע את הכנסתו לתוך ניידת המשטרה ובתוך כך גרם חבלה לשוטר בדרך של שבירת אצבעו. במהלך הנסיעה, המשיך הנאשם בהתנהגותו האמורה - צעק, השמיע דברי גנאי ובעט בכסא שבו ישב שוטר אשר נהג את ניידת המשטרה, ודחף באמצעות ידו את השוטר בעודו נוהג. בגין מעשים אלה מיוחסות לעורר עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 274 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), חבלה חמורה - לפי סעיף 333 לחוק, הכשלת שוטר - לפי סעיף 275 לחוק, והתפרעות - לפי סעיף 155 לחוק.

2. בכתב האישום שבתיק מ"ת 31858-09-14, שגם אליו מתייחסת ההחלטה, מיוחסות לעורר עבירות של הסגת גבול - לפי סעיף 447(א)(1) לחוק והכשלת שוטר - לפי סעיף 275 לחוק, בכך שביום 4.9.2014 בשעות הבוקר, השתתף בצוותא עם אחרים בהפרות סדר על רקע טענות של עמותת "אתרא קדישא" לפיהן בניה במקום גורמת לחילול קברים.

3. ביום 17.3.2017 החליט בית משפט זה (כבוד השופט א' דורות) בתיק עת"מ 36599-03-17, לקבל את ערר המדינה על החלטתו של בית המשפט השלום בירושלים בתיק מ"ת 48321-01-17 האמור לפיה ישוחרר העורר בתנאים, ולהורות על המשך מעצרו של העורר עד לתום ההליכים עד לקבלת תסקיר מעצר בעניינו. ביום 5.4.2017 הוגש תסקיר המעצר ובעקבותיו התחדש ביום 9.4.2017 הדיון במסגרת מ"ת 48321-01-17 האמור. בית המשפט קמא החליט לאחד את הדיון בתיק זה עם מ"ת 31858-09-14

האמור שבו נקבע כי העורר לא התייצב התייצב לדיונים אף שזומן כדין והורה כאמור על המשך מעצרו של העורר עד לתום ההליכים, כשהוא דוחה בתוך כך בקשה לעיון חוזר שהגיש ב"כ העורר לאפשר לו יציאה מוגבלת בזמן לצורך ליל הסדר בלבד.

4. לבקש העורר הדין התקיים בהעדרו, זאת בשל הקשי לזמנו מבית הכלא הדריש שבו הוא מצוי בפרק הזמן הקצר שעד לתחילת החג.

טיעוני הצדדים

5. בדיון טען ב"כ העורר כי אין הוא עורר על ההחלטה לעצור את העורר עד לתום ההליכים וכי אין הוא חולק על מעצר זה. בקשתו מוגבלת לפרק זמן של 48 שעות עד ליום 12.4.2017 בשעות הצהריים, שבמהלכו הוא מבקש לשחרר את העורר על מנת שיוכל לקיים את ליל הסדר עם משפחתו. ב"כ העורר טען כי העורר שינה את דרכו וכי ניתן לתת בו ובמפקחיו אמון כי יעמוד בתנאי השחרור. לדבריו מדובר בבקשה הומניטרית מוגבלת בזמן ומידתית.

6. ב"כ המשיבה התנגדו לבקשה וטענו כי בקשה ליציאה לחופשה במהלך מעצר עד תום ההליכים אינה מוכרת בחוק ואינה אפשרית. ב"כ המשיבה עמדו על חומרת מעשיו של העורר ועל התייחסותו השלילית והמזלזלת כלפי מוסדות המדינה. לטענתם אין להסתפק בחלופת מעצר בעניינו של העורר, גם לא למשך פרק הזמן המבוקש.

דין והכרעה

7. ככל שמדובר במ"ת 48321-03-17 העורר לא חלק בשלב זה על קיומן של ראיות לכאורה. אשר לעילת המעצר, המדובר באדם בן 44 אשר הורשע בשנת 2007 בעבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, ובעבירה של התפרעות ונדון בגין עבירות אלה למאסר על תנאי ולקנס.

על פי כתב האישום, שתוכנו אינו שנוי בשלב זה במחלוקת, נקט העורר באלימות לאורך זמן, באירוע של הפרת סדר ובמהלך מעצרו, וגרם בין השאר שבר באצבעו של איש משטרה. מדובר באירוע שמניעו אידאולוגי, דבר המגביר מטבע הדברים את מידת הסכנה להישנות המעשים.

תסקיר שירות מבחן עדכני מיום 5.4.2017, שהוגש בעניינו של העורר, מלמד כי העורר אינו מעוניין לשתף פעולה עם הרשויות ובכלל זה עם קצין המבחן, כי הוא מגלה עוינות למוסדות המדינה וכי הוא נכון "לשלם מחירים אישיים ומשפחתיים" כחלק מהתנגדותו למוסדות. מהתסקיר עולה כי העורר מזלזל בחוק ובגורמי אכיפת החוק וכי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגותו האלימה וכי אם ישוחרר קיים סיכון משמעותי לכך שלא יעמוד בתנאים המגבילים. המפקחים המוצעים, שעומדים שוחח קצין המבחן, הבהירו כי אין ביכולתם להשפיע על העורר וכי פיקוחם תלוי במרותו של אביו. האב הבהיר כי אין בכוונתו לפקח על העורר אלא בדרך טלפונית בלבד. לאור זאת נמנע שירות המבחן מלהמליץ על חלופת מעצר לעורר.

מהאמור לעיל עולה כי העורר מסוכן לציבור וכי אין הצדקה לשחרור לחלופת מעצר. אף אם בית המשפט מוסמך בתנאים חריגים לאפשר קטיעה של מעצר עד לתום ההליכים לפרק זמן קצר, אין הדבר הולם את נסיבותיו של המקרה שלפנינו.

מאחר שלא נמצאה הצדקה להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ד ניסן תשע"ז, 10 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.